

Σε βάθος δεκαετιών θα εκτείνεται η εποπτεία της ελληνικής οικονομίας από τους δανειστές, σύμφωνα με το εποπτικό πλαίσιο που προβλέπει ο σε ισχύ Κανονισμός της 472/2013 Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος εκδόθηκε από το 2013. Ο χρόνος αυξημένης εποπτείας θα παραταθεί περαιτέρω, με την υλοποίηση των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων μέτρων ελάφρυνσης του χρέους, καθώς οι λήξεις θα μετατεθούν κάποιες δεκαετίες πιο πίσω. Η

έξοδος από το μνημόνιο τον προσεχή Αύγουστο, που αποτελεί κεντρικό στόχο της κυβέρνησης, δεν θα σημάνει την πλήρη απεξάρτηση από τον έλεγχο των δανειστών, αλλά είναι αυτονόητο ότι θα διατηρηθεί μέχρι να αποπληρωθεί το 75% των δανείων που έχει λάβει από τους Μηχανισμούς Στήριξης είτε από τις χώρες της Ευρωζώνης, αρχικά, από τον EFSF και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας. Προφανώς, εφόσον η Ελλάδα βγει από το μνημόνιο, δεν θα υπάρχουν προαπαιτούμενα και αξιολογήσεις με τη μορφή που γνωρίζουμε τα τελευταία επτάμισι χρόνια, αλλά μια διαφορετική εποπτεία.

Με βάση, άλλωστε, τους ισχύοντες κανονισμούς της Ε.Ε., κανένα κράτος-μέλος της Ε.Ε. και της Ευρωζώνης δεν έχει πλήρη δημοσιονομική ελευθερία, αλλά υπόκεινται σε εποπτεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν τηρούνται οι δημοσιονομικοί κανόνες.

Πρόκειται για τη διαδικασία περί υπερβολικού ελλείμματος, η οποία θέτει ως όρια: το δημοσιονομικό έλλειμμα να μην υπερβαίνει το 3% του ΑΕΠ για δύο διαδοχικά έτη και το δημόσιο χρέος να μην υπερβαίνει το 60% του ΑΕΠ. Οι χώρες που υπερβαίνουν τα όρια υποχρεούνται να λαμβάνουν μέτρα μείωσής τους, πλην όμως, όταν πρόκειται για ισχυρές χώρες, όπως η Γαλλία και η Ιταλία, οι κανόνες ελαστικοποιούνται.

Αυτό σημαίνει πως στην περίπτωση της Ελλάδας η οικονομία θα τεθεί σε μια εποπτεία περισσότερο ενισχυμένη σε σύγκριση με εκείνη στην οποία, ούτως ή άλλως, υπόκεινται τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. μέσω της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, είτε έχουν δανειστεί από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας είτε όχι.

naftemporiki.gr